

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดของป่าหวงห้าม

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนด
ของป่าหวงห้ามเสียใหม่ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย กับมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๘๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราช
กฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนด
ของป่าหวงห้าม พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบ
วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม
พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๔ ให้ของป่าบางชนิดในป่า ในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร
ตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นของป่า
หวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิชัย รัตตกุล

รองนายกรัฐมนตรี

บัญชีรายชื่อพืชพระราชทานจากกำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ. 2530

ลำดับที่	ของป่าหวงห้าม
1.	กล้วยไม้ป่าทุกชนิด
2.	จันทน์แดง จันทน์ขาว (<i>Dracaena loureiri</i> Gagnep.)
3.	ชันทุกชนิด
4.	ชันไม้กฤษณา และกฤษณา
5.	ชันไม้จันทน์หอม
6.	ผดุง ยาย (<i>Caesalpinia sappar</i> Linn.)
7.	ถ่านไม้ทุกชนิด
8.	น้ำมันยาง
9.	ใบลาน
10.	เปลือกไม้ ของไม้ต่อไปนี้
	(1) กอ มะกอก กอ ค้อ (<i>Castanopsis</i> spp., <i>Lithocarpus</i> spp. & <i>Quercus</i> spp.)
	(2) กัดลิ้น ชี้อยาย มะเฟืองไม้ แก้วสาร ลำไยป่า พญาไถ่เดือน (<i>Walsura</i> spp.)
	(3) ตะเคียนทอง ตะเคียนใหญ่ เลี่ยม ลม (<i>Hopea</i> spp.)
	(4) เกี่ยม (<i>Cotylelobium melanoxydon</i> Pierre syn. <i>C. lanceolatum</i> Craib)
	(5) มง ยางมง หมี่ ไถ่ (<i>Fersea</i> spp.)
	(6) หมี่เหม็น ชีเหม็น (<i>Litsea</i> spp.)
	(7) พระยอม ยอม พระยอม พะยอมคง (<i>Shorea</i> spp.)
	(8) มะหาค หาค หาคพุ่ม หาค้าน (<i>Artocarpus</i> spp.)
	(9) สีเสียดเปลือก ทองสุก หนามหิน เหือดก (<i>Pentace</i> spp.)
	(10) อบเชย เพพทาโร รวง รวงระฆัง าวมูรตม์ ชักน ตะกรตม์ พูลน สมุลแว้ง ฮางแกง อังไต้ เขียก กระเขียก กระจาว หนามปราบ (<i>Cinnamomum</i> spp.)
11.	เงิร์นกระเขาสีดา ขายน้ำสีดา และหน่อขาวสีดา (<i>Platyserium</i> spp.)
12.	ยางขนุนแก่
13.	ยางเขลียง
14.	ยางรัก
15.	ยางสน

ลำดับที่	ของป่าหวงห้าม
16.	รากเทีร์นอดสมันตา
17.	ลำต้นและรากเทีร์นตน
18.	หวายทุกชนิด

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้ามเสียใหม่ ให้ใช้บังคับในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร และเนื่องจากการกำหนดของป่าหวงห้ามแต่เดิมไม่ตรงกับข้อเท็จจริงและทางด้านวิชาการ ทำให้เป็นปัญหาในทางปฏิบัติและข้อกฎหมาย ประกอบกับในปัจจุบัน ของป่าบางชนิดที่มีได้กำหนดให้เป็นของป่าหวงห้ามมาก่อน กลับเป็นของป่ามีค่าหายาก ซึ่งนิยมเก็บหาและนำออกมาเป็นปริมาณมากโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายของแหล่งกำเนิดของป่า ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการควบคุมบำรุงรักษาบรรดาของป่าทั้งหลายสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้